

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 3. 10. 2012 návrh **předsedy Okresního soudu v Teplicích** na zahájení kárného řízení ze dne 15. 9. 2011, proti **JUDr. D. M.**, soudci Okresního soudu v Teplicích, zastoupenému Mgr. MUDr. Jaroslavem Maršíkem, advokátem se sídlem náměstí Svobody 1, Teplice, a rozhodl

t a k t o :

JUDr. D. M.,
soudce Okresního soudu v Teplicích, **s e**

I.

u z n á v á v i n n ý m, ž e

zaviněným opakovaným porušením svých povinností způsobil neodůvodněné průtahy v řízení v celkem 12 níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu v Teplicích.

Jedná se o následující věci:

1. 15 P 149/2004 – nečinnost od 18. 1. 2011 do 14. 9. 2011
2. 15 P 72/2007 – nečinnost od 18. 2. 2011 do 14. 9. 2011
3. 15 P 289/2006 – nečinnost od 1. 4. 2009 do 16. 9. 2009, od 26. 11. 2009 do 14. 9. 2011
4. 15 P 64/2010 – nečinnost od 24. 2. 2010 do 14. 9. 2011
5. 15 P 239/2007 – nečinnost od 9. 6. 2010 do 14. 9. 2011
6. 15 P 248/2001 – nečinnost od 14. 6. 2010 do 14. 9. 2011
7. 15 P 82/2003 – nečinnost od 7. 7. 2009 do 30. 4. 2010, od 10. 6. 2010 do 14. 9. 2011
8. 15 P 80/2009 – nečinnost od 5. 8. 2010 do 14. 9. 2011
9. 14 Nc 1483/2009 – nečinnost od 4. 6. 2010 do 14. 9. 2011
10. 15 P 440/2007 – nečinnost od 9. 6. 2010 do 14. 9. 2011
11. 15 P 122/2001 – nečinnost od 18. 6. 2010 do 14. 9. 2011
12. 15 P 126/2011 – nečinnost od 23. 8. 2010 do 14. 9. 2011

t e d y

zaviněně porušil

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

Tím spáchal

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za to se mu ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s nížením platu o 20 % na dobu 6 (šesti) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

se zprošťuje

kárného provinění pro skutek spočívající v nečinnosti ve věci vedené Okresním soudem v Teplicích pod sp. zn. 15 P 66/2008 od 7. 7. 2010 do 14. 9. 2011,

protože nebylo prokázáno, že se uvedený skutek stal.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Kárně obviněný soudce byl dle návrhu na zahájení kárného řízení nečinný při projednávání a rozhodování celkem 13 opatrovnických věcí (viz dále). Tím se dle navrhovatele dopustil kárného provinění podle ustanovení § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích v platném znění), neboť zaviněně porušil povinnosti soudce stanovené v ustanovení § 80 odst. 1, odst. 2 písm. h) citovaného zákona.

V odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení navrhovatel upřesnil, že z jeho pověření provedla místopředsedkyně soudu dne 25. 7. 2011 prověrku nevyřízených věcí starších jednoho roku v senátu 15 P, jehož předsedou je JUDr. D. M. Přitom bylo zjištěno, že ve věcech, které jsou předmětem kárného návrhu, byl jmenovaný soudce nečinný, neprovedl v nich úkony směřující k jejich pravomocnému skončení, a byly tak zjištěny níže uvedené průtahy. Tyto nedostatky nebyly odstraněny a trvají i ke dni podání kárného návrhu, tj. ke dni 14. 9. 2011.

K osobě kárně obviněného soudce navrhovatel uvedl, že byl přidělen k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu v Teplicích počínaje dnem 25. 2. 2000. Od té doby dosud působí na opatrovnickém oddělení. Od počátku ledna 2011 souběžně vyřizuje agendu věcí zapsaných v rejstříku Exe, tj. agendu soukromých exekutorů.

Dle navrhovatele JUDr. D. M. napadlo v agendě PaNc v roce 2008 celkem 494 věcí, vyřídil 578 věcí; v roce 2009 celkem 473 věcí, vyřídil 619 věcí; v roce 2010 celkem 429 věcí, vyřídil 479 věcí; v roce 2011 (k 31. 8. 2011) celkem 209 věcí, vyřídil 257 věcí; v agendě Exe v roce 2010 celkem 280 věcí, vyřídil 16 věcí; v roce 2011 (k 31. 8. 2011) celkem 2129 věcí, vyřídil 1784 věcí. Věci jsou mu přidělovány rovnoměrně jako ostatním soudcům na opatrovnickém úseku. Dlouhodobě stav nevyřízených věcí v agendě PaNc podstatně nesnižuje. V minulosti byla proto ze strany vedení soudu opakovaně přijímána opatření k přerozdělení věcí mezi jiné soudce na opatrovnickém úseku. Kromě toho byl změnou rozvrhu práce účinnou od 1. 6. 2011 JUDr. M. zastaven nápad nových věcí zapisovaných do rejstříku PaNc a zároveň zvýšen procentuelní (z 15% na 20%) nápad věcí zapisovaných do rejstříku Exe, které se vyřizují bez nutnosti nařizovat jednání. Výkonnost JUDr. D. M. ve srovnání s ostatními soudci vyřizujícími agendu PaNc je srovnatelná, spíše průměrná. Za zásadní problém v práci kárně obviněného navrhovatel považuje nevyřizování věcí v přiměřené lhůtě. Celkově ho však hodnotí jako pečlivého soudce s nepochopitelnými výkyvy při vyřizování některých věcí. Během výkonu funkce soudce byly kárně obviněnému soudci uloženy celkem tři písemné výtky ve smyslu ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích, a to za průtahy (ze dne 7. 11. 2008 pod zn. Spr 959/2008); za dlouhodobou nečinnost (ze dne 28. 4. 2009 pod zn. Spr 359/2009); a za průtahy v 11 vyřizovaných věcech (ze dne 28. 6. 2010 pod zn. Spr 61/2010).

Kromě toho bylo proti kárně obviněnému soudci vedeno kárné řízení u Nejvyššího správního soudu, které skončilo rozhodnutím vydaným dne 24. 11. 2010, č. j. 11 Kss 8/2009 - 51, jímž byl uznán vinným kárným proviněním, a byla mu uložena důtka.

Při kontrole všech věcí starších jednoho roku provedené ke dni 30. 6. 2011 byly zjištěny závažné průtahy ve shora uvedených věcech. Přitom věci, pro které je podáván tento kárný návrh, nejsou zpravidla nijak mimořádně skutkově ani právně složité. Ze shora uvedených skutečností je zřejmé, že kárně obviněný soudce ve dvaceti opatrovnických věcech neprováděl procesní úkony, které by vedly k meritornímu ukončení věci, ačkoli mu nebránily žádné objektivní okolnosti k urychlenému ukončení těchto nevyřízených věcí. Tím zavinil neodůvodněné průtahy trvající od sedmi měsíců do dvaceti sedmi měsíců, čímž způsobil, že uvedená opatrovnická řízení nebyla dosud pravomocně skončena.

Navzdory opakovanému apelu poukazujícímu na nutnost zaměřovat se na vyřizování nejstarších věcí ve všech soudních agendách kárně obviněný soudce, nečinil v předmětných věcech úkony směřující k jejich vyřízení ani po provedené kontrole. Činnost kárně obviněného soudce je dlouhodobě nedostatečná, jeho nečinnost závažným způsobem ohrožuje důvěru veřejnosti v činnost soudců, přičemž nedostatky v jeho práci působí zejména potíže účastníkům opatrovnických řízení.

Dle navrhovatele se výše popsaným jednáním JUDr. D. M. dopustil kárného provinění podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a navrhuje mu za to uložit dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) stejného zákona kárné opatření snížení platu o 25% na dobu 10 měsíců.

II. Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný soudce se k návrhu na zahájení kárného řízení písemně nevyjádřil.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 3. 10. 2012 navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením.

Zástupce kárně obviněného připustil, že k průtahům v řízeních uvedených v návrhu pod body 1, 4 – 13 skutečně došlo a lze je označit za neodůvodněné. Tyto skutečnosti nehodlá zpochybňovat. Nesouhlasí s tvrzením navrhovatele v bodech 2 a 3, dle jeho názoru v těchto věcech k průtahům nedošlo.

Kárně obviněný soudce v rámci výsledku shodně uvedl, jako předtím jeho obhájce, že nepochybně tvrzení navrhovatele pod body 1, 4 – 13, v těchto věcech skutečně k průtahům došlo. Připouští, že jeho styl práce může být nesystémový, zřejmě v daném období ne vždy volil vhodnou organizaci práce. Zdůraznil však, že veškeré výtky vůči jeho činnosti směřují jen proti kvantitativním ukazatelům, kvalita není hodnocena. Nesouhlasí s tím, že došlo k nečinnosti ve věci uvedené pod bodem 2, sp. zn. 15 P 66/2008. V této věci kárně obviněný soudce prodlužoval účinnost předběžného opatření vydaného dle ustanovení § 76a občanského soudního řádu, neboť nezletilý byl již těsně před nabytím zletilosti, nebylo by efektivní nařizovat ústavní výchovu, která by plnoletostí skončila. Nezletilý byl ve výchovném ústavu umístěn na základě předběžného opatření, to považoval kárně obviněný za dostatečné. U věci pod bodem 3 došlo k nedorozumění, byla vydána dvě usnesení o ustanovení opatrovníka. Kárně obviněný soudce vydal usnesení o ustanovení opatrovníka dne 5. 1. 2011, což dokládá jeho předložením.

Předsedkyně senátu shrnula průběh předběžného šetření. K tvrzení navrhovatele byly vyžádány spisy vedené Okresním soudem v Teplicích, v nichž byly navrhovatelem shledávány průtahy. Kárný senát se seznámil s jejich obsahem a ověřil následující, pro věc relevantní, skutečnosti:

1) Sp. zn. 15P 149/2004 - 16 PaNc 414/2006

Dne 10. 10. 2006 byl podán návrh na nařízení ústavní výchovy nad nezletilou. Spis byl od 11. 10. 2006 do 14. 1. 2009 u soudce bez úkonu. Teprve dne 26. 2. 2009 bylo vydáno usnesení, kterým soud rozhodl o přenesení působnosti na Okresní soud v Ústí nad Labem. Proti tomuto usnesení bylo podáno odvolání. Od 2. 11. 2009 do 2. 12. 2009 se spis nacházel u Krajského soudu v Ústí nad Labem. Po jeho vrácení byl spis postoupen dle pravomocného usnesení ze dne 26. 2. 2009 Okresnímu soudu v Ústí nad Labem. Zde byl spis od 22. 1. 2010 do 18. 1. 2011 a poté postoupen zpět zdejšímu soudu. Od tohoto data nebyl ve spise učiněn ze strany soudce žádný úkon.

Dle návrhu nečinnost trvala od 18. 1. 2011 – 15. 9. 2011, obsah spisu tomuto odpovídá.

2) Sp. zn. 15P 66/2008 - 16 PaNc 111/2010

Návrh na nařízení ústavní výchovy byl podán dne 26. 3. 2010; zároveň byl podán návrh na vydání předběžného opatření dle § 76a o. s. ř. Nezletilý byl umístěn v ústavu, předběžné opatření bylo pravidelně prodlužováno. Ve věci bylo nařízeno jednání na 29. 4. 2010, avšak bylo odročeno za účelem výslechu rodičů. Další jednání se již nekonalo. O návrhu na nařízení ústavní výchovy tak nebylo rozhodnuto. Nezletilý v mezidobí dosáhl 18 let věku. Návrh na nařízení ústavní výchovy byl vzat zpět. Spis bez úkonu od 7. 7. 2010, s výjimkou prodlužování předběžného opatření. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvající více než 14 měsíců.

Z obsahu spisu bylo ověřeno, že kárně obviněný soudce vydával usnesení o prodloužení ústavní výchovy každý měsíc od tvrzeného začátku průtahů až do září 2011.

3) Sp. zn. 15P 72/2007 - 16 PaNc 158/2009

Dne 6. 1. 2011 bylo rozhodnuto ve věci 16 PaNc 96/2007 o přenesení příslušnosti na Okresní soud v Pelhřimově. Spis však nebylo možno odeslat, aniž by bylo rozhodnuto o všech senátních věcech, proto byl spis vrácen soudci s poznámkou, že je nutné rozhodnout o všech senátních věcech. Pod sp. zn. 16 PaNc 15/2009 byl veden návrh Dětského domova v Chomutově na ustanovení opatrovníka k uzavření smlouvy o vedení účtu nezletilé L. K.. Návrh byl podán dne 17. 4. 2009, avšak nebylo o něm rozhodnuto. V mezidobí do spisu napadl další návrh, a to pod sp. zn. 16 PaNc 5/2011, kterým byl podán návrh na nařízení dohledu nad nezletilou M. Spis byl od 17. 2. 2011 u soudce, aniž v něm byl učiněn úkon směřující ke skončení všech senátních věcí tak, aby bylo možné spis postoupit jinému soudu.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

4) Sp. zn. 15P 289/2006 - 16 PaNc 13712009

Návrh na stanovení výživného rodičům nezletilé byl podán dne 31. 3. 2009. Od 1. 4. 2009 do 16. 9. 2009 se spis nacházel u soudce, poté byl připojen ke spisu vedenému pod sp. zn. 14 Nc 435 2009. Od tohoto spisu byl odpojen dne 25. 11. 2009 a od tohoto data je opět u soudce, který ve věci neučinil žádný úkon. Dne 25. 11. 2009 byl spis předložen soudci. Od té doby v něm nebyl učiněn žádný úkon. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy trvající více než 27 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

5) Sp. Zn. 15P 64/2010 - 16 PaNc 60/2010, 16 PaNe 61/2010

Oba návrhy (tj. návrh na svěřeni nezletilých mimo nezl. J. do péče třetí osoby a návrh na zrušení ústavní výchovy u všech nezletilých s výjimkou nezl. J.) byly podány dne 17. 2. 2010. Spis byl předložen soudci dne 23. 2. 2010, od té doby v něm soudce neučinil žádný úkon, a proto svým jednáním zavinil průtahy v pravomocném skončení obou věcí trvající u každé z nich více než 18 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

6) Sp. zn. 15P 239/2007 - 16 PaNc 310/2007, 16 PaNc 60/2009

Věc vedená pod senátním číslem 16 PaNc 310/2007 napadla dne 23. 7. 2007, ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem dne 1. 7. 2008. Po odvolání otce byl spis předložen Krajskému soudu v Ústí nad Labem, kde byl od 19. 1. 2009 do 13. 5. 2010. V mezidobí, konkrétně dne 11. 2. 2009, byl podán návrh na změnu výchovy a je veden pod sp. zn. 16 PaNc 60/2009. Soudci byl předložen spis po vrácení z KS včetně nového návrhu po vyznačení právní moci vyšší soudní úředníci, neboť částečně byl rozsudek soudu potvrzen, a to dne 8. 6. 2010. Od té doby jsou obě senátní věci bez úkonu. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení obou věcí trvající v každé z nich více než 15 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

7) Sp. zn. 15P 248/2001 - 16 PaNc 314/2009

Návrh na zvýšení výživného podala matka dne 10. 8. 2009. Ve věci se konala čtyři jednání, a to ve dnech 26. 3. 2010, 16. 4. 2010, 10. 5. 2010 a 14. 6. 2010. Od posledního jednání je spis u soudce bez úkonu. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvajících více než 15 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

8) Sp. zn. 15P 82/2003 - 16 PaNc 265/2009, 16 PaNc 266/2009, 16 PaNc 267/2009, 16 PaNc 268/2009, 16 PaNc 286/2009

Návrhy na ustanovení opatrovníka k založení a vedení vkladní knížky a ke správě prostředků nezletilým N., T., T. a I. byly podány dne 3. 7. 2009. Dne 30. 9. 2009 podala matka návrh na zrušení ústavní výchovy. Spis se od 7. 7. 2009 nacházel u soudce. Dne 30. 4. 2010 byl spis předán vyšší soudní úřednici, která ve věci učinila úkon – výslech. Od 9. 6. 2010 byl spis opět u soudce bez jakéhokoli úkonu. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvajících více než 23 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

9) Sp. Zn. 15P 80/2010 - 16 PaNc 414/2009

Návrh na úpravu výchovy a výživy podala matka dne 16. 10. 2009. Spis byl na lhůtách a u vyšší soudní úřednice. Ve věci se konala dvě jednání ve dnech 11. 6. 2010 a 23. 7. 2010. Poslední jednání bylo odročeno na neurčito s tím, že je nutné vyslechnout otce dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech. Dožádání již nebylo vypracováno a spis je od 5. 8. 2010 u soudce, aniž byl učiněn jakýkoliv úkon. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvajících více než 13 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

10) Sp. zn. 14 Nc 1483/2009 - 16 PaNc 498/2009, 16 PaNc 499/2009

Návrh na úpravu výchovy a výživy pro dobu před a po rozvodu podala matka dne 16. 12. 2009. Ve věci se konalo jednání dne 3. 6. 2010, které bylo odročeno na neurčito. Důvodem je nutnost předložit spis Krajskému soudu v Ústí nad Labem s odvoláním proti usnesení, kterým byl nezletilému ustanoven opatrovník pro toto řízení. Spis je od 4. 6. 2010 u soudce, aniž byl s předkládací zprávou předložen krajskému soudu. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvajících více než 15 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

11) Sp. zn. 15 P 440/2007 - 16 PaNc 181/2010

Návrh na stanovení výživného rodičům podal Úřad práce v Teplicích dne 19. 5. 2010. Od 7. 6. 2010 do 9. 6. 2010 byl spis připojen ke sp. zn. St 97/2009. Poté byl spis vrácen soudci a od tohoto data je u něho, aniž byl učiněn jakýkoliv úkon. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvajících více než 15 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

12) Sp. zn. 15 P 122/2001 - 16 PaNc 207/2010

Návrh na svěření do pěstounské péče podala babička nezletilé dne 6. 6. 2010. Spis je od 18. 6. 2010 u soudce, aniž jím byl učiněn jakýkoli úkon směřující ke skončení věci. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvajících více než 14 měsíců.

Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

13) Sp. zn. 15 P 126/2001 - 16 PaNc 181/2010

Návrh na zrušení ústavní výchovy nezletilých M., J., L., G. a E. podala matka dne 19. 4. 2010. Spis byl na lhůtách a u vyšší soudní úřednice, která ve věci provedla úkon - výslech. Spis je od 23. 8. 2010 u soudce, aniž jím byl učiněn jakýkoli úkon. Svým jednáním tak soudce zavinil průtahy v pravomocném skončení věci trvající více než 12 měsíců. Tvrzení navrhovatele odpovídá obsahu spisu.

Kárně obviněný polemizoval s údaji předloženými navrhovatelem ohledně jeho celkového nápadu a výkonu. Následně však uvedl, že tím chtěl pouze prokázat, že v mnoha věcech rozhodl řádně a své povinnosti plnil. Na jeho záteži v daném období se projevila i nutnost seznámit se s novou agendou soukromých exekutorů.

Navrhovatel v závěrečné řeči poukázal na více než desetiletou praxi kárně obviněného soudce na opatrovnickém oddělení, při které se opakovaně projevují problémy s nečinností v řízení. O tom svědčí tři v minulosti udělené výtky dle ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích. Ostatní soudci působící na stejném úseku jsou vytíženi stejně, ne-li více, rozhodují také exekuční věci, a podobné nedostatky se u nich neprojevují. Dále uvedl obsahově shodné skutečnosti s návrhem na zahájení kárného řízení. V závěru zdůraznil, že kárně obviněného soudce na nedostatky v jeho práci opakovaně upozorňoval a dle jeho názoru mu dal dostatečný prostor pro jejich odstranění, k čemuž bohužel nedošlo. Trvá tedy na vzneseném návrhu uznat kárně obviněného vinným kárným proviněním dle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a uložit mu kárné opatření snížení platu o 25% na dobu deseti měsíců.

Obhájce kárně obviněného zopakoval, že nezpochybňují tvrzení navrhovatele uvedené pod body 1, 4 – 13 kárného návrhu. Připustil, že se může jednat o kárné provinění. Ve věcech pod body 2 a 3 však trvá na tom, že zde k průtahům nedošlo. Ve věci ad 2) nemělo nařízení ústavní výchovy vzhledem k věku nezletilého smysl, ve výchovném ústavu umístěn byl, a to na základě předběžného opatření, které bylo kárně obviněným soudcem prodlužováno. Ve věci ad 3) bylo prokázáno, že dne 5. 1. 2011 bylo vydáno usnesení o ustanovení opatrovníka, tedy rozhodnuto bylo. Požádal kárný senát, aby při úvaze o uložení kárného opatření zohlednil práci kárně obviněného soudce komplexně a přihlédl k množství ostatních kvalitních rozhodnutí.

Kárně obviněný soudce využil práva posledního slova, vyjádřil politování nad nedostatky uvedenými navrhovatelem pod body 1, 4 – 13 s tím, že v budoucnu chce zlepšit organizaci své práce.

IV. Hodnocení důkazů

Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání po pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Důkazy obsahem listin, jejichž provedení navrhl navrhovatel, zejména obsah spisů, v nichž mělo dojít k průtahům, potvrdily jeho tvrzení uvedené v návrhu na zahájení řízení týkající se doby nečinnosti v jednotlivých věcech, s výjimkou věci uvedené pod bodem 2 – sp. zn. 15 P 66/2008.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo tvrzení navrhovatele ohledně nečinnosti ve věcech uvedených v návrhu na zahájení řízení, přičemž kárný senát dospěl k následujícím závěrům:

Kárně obviněný soudce byl shledán vinným z průtahů ve věcech a obdobích uvedených v části I. výroku tohoto rozhodnutí. Průtahy mezi jednotlivými úkony byly kárným senátem ověřeny z obsahu předmětných spisů, ostatně JUDr. M. jejich vznik a průběh nezpochybnil. Samotnou existenci průtahů v uvedených věcech tedy kárný senát na základě uvedených důkazů a vyjádření kárně obviněného soudce považoval za prokázanou. JUDr. M. nezpochybnil ani zavinění za tyto nedostatky, sám označil pravděpodobné příčiny jejich vzniku, tj. nevhodnou organizaci práce z jeho strany.

Vzhledem k tomu, že kárně obviněný soudce nenamítal nadměrné zatížení jako zásadní důvod vzniku vytýkaných průtahů, kárný senát se nezabýval marginálními rozdíly v údajích o počtu napadených a rozhodnutých věcí JUDr. M. Jak kárný senát opakovaně uvedl ve svých rozhodnutích, činnost soudce je soubor mnoha velmi složitých procesů, vzpírajících se obecně platnému normování. Vyřízení a rozhodnutí každé věci může být velmi individuální, vždy jinak náročné z různých hledisek - časových, právních a dalších. Vzhledem k odlišnosti druhu rozhodovaných věcí (trestní, civilní, obchodní, exekuční atd.), k vytvoření méně či více náročných specializací v rámci senátů, k rozsahu administrativní podpory atd., je běžné a logické, že počet věcí, které je schopen soudce rozhodnout v potřebné kvalitě a přijatelné době, se liší, často i výrazně. Je tedy pouze na kárně obviněném soudci, aby v případě vytýkaných průtahů kárnému senátu prokázal objektivní nemožnost rozhodovat ve věcech plynule a v přiměřené době, tj. např. předestřením svého časového snímku pracovní činnosti, a porovnáním skutečně vykonávaných činností a jejich časové dotace s potřebným stavem těchto hodnot pro plynulé vyřizování jemu přidělených věcí. Jak je již výše uvedeno, tuto argumentaci kárně obviněný soudce nepoužil, kárný senát tedy údaje o počtu napadených a rozhodnutých věcí považoval pouze za podpůrné skutečnosti doplňující celkový obraz o činnosti a vytížení kárně obviněného soudce.

Podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. je kárným proviněním též zaviněné porušení povinností soudce, jimiž soudce ohrožuje důvěru ve spravedlivé rozhodování. Pojem spravedlivého rozhodování soudů zahrnuje i rozhodování soudů ve lhůtách, které odpovídají povaze a závažnosti jednotlivých věcí. Pokud tedy soudce v řízení nečiní úkony v odpovídajících lhůtách, je toto jednání způsobilé ohrozit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů. Nevyřízení konkrétní věci v odpovídající lhůtě (bez existence objektivní překážky takového stavu) negativně postihuje účastníky sporu.

Při rozhodování občanskoprávních a obchodních věcí není soudce (s výjimkou zákonem stanovených případů) vázán zákonem explicitně stanovenou lhůtou pro provedení jednotlivých úkonů poté, kdy je mu věc přidělena k rozhodnutí. Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), stanoví obecnou povinnost soudu postupovat v řízení tak, aby jím poskytnutá ochrana práv byla rychlá a účinná (§ 6 o. s. ř.), konkrétně aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta (§ 100 odst. 1 o. s. ř.). V případě nečinnosti soudce mezi jednotlivými úkony v takovém řízení je tedy nutno vždy individuálně posoudit, zda již byly porušeny výše citované povinnosti či nikoliv. Dle názoru kárného senátu musí mít jednání, které by naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění, tj. zde porušení povinnosti poskytovat rychlou a účinnou ochranu práv, určitou intenzitu. V případě nečinnosti je jedním z faktorů určujících tuto intenzitu délka případného průtahu.

Navrhovatel kárně obviněnému soudci vytýkal nedodržení povinnosti činit úkony plynule, bez průtahů. Rozsahem se jednalo o různě dlouhá období nečinnosti, všechna v rádech měsíců. Kárný senát dospěl k závěru, že ve věcech uvedených ve výroku I. rozhodnutí se kárně obviněný soudce dopustil jednání, které je nutno kvalifikovat jako kárné provinění ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. K tomuto závěru dospěl kárný senát i u nečinnosti

vytýkané ve věci vedené pod sp. zn. 15P 72/2007 - 16 PaNc 158/2009. Kárně obviněný při své obhajobě uvedl, že nedošlo k nečinnosti tvrzené navrhovatelem, neboť prokázal, že dne 6. 1. 2011 vydal usnesení o ustanovení opatrovníka. Kárný senát tuto skutečnost nepopírá a zmíněné usnesení je součástí spisu, který měl k dispozici. Navrhovatel však kárně obviněnému soudci vytýkal nečinnost až od 17. 2. 2011 do 14. 9. 2011, kdy dle obsahu spisu skutečně žádný úkon směřující k rozhodnutí nebyl učiněn.

Kárný senát však přisvědčil obhajobě kárně obviněného soudce, že k nedůvodné nečinnosti nedošlo ve věci vedené pod sp. zn. 15 P 66/2008 - 16 PaNc 111/2010. Z obsahu tohoto spisu je zřejmé, že nezletilý byl dne 26. 10. 2010 umístěn do výchovného ústavu na základě předběžného opatření. Toto předběžné opatření bylo kárně obviněným soudcem průběžně každý měsíc prodlužováno, nezletilý se tedy po celou dobu nacházel ve výchovném ústavu, k jeho propuštění nedošlo. Dne 22. 5. 2011 dosáhl zletilosti. Dle kárného senátu se v této věci nejednalo o nedůvodnou nečinnost, neboť úkony, které soudce činil, nelze označit bez dalšího za nadbytečné či nesprávné, pokud základní účel – tj. setrvání nezletilého ve výchovném ústavu, byl naplněn. Otázka podrobnějšího posouzení vhodnosti takového postupu nebyla předmětem kárného řízení, kárný senát posuzoval průběh řízení z hlediska existence průtahů. Z těchto důvodů tedy kárně obviněného soudce v tomto rozsahu návrhu na zahájení kárného řízení zprostil.

V. Závěr

Jednání kárně obviněného soudce uvedené v části I. výroku tohoto rozhodnutí bylo z výše uvedených důvodů kárným senátem shledáno jako kárné provinění ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Dle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech). Neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Kárně obviněný soudce byl zproštěn obvinění ze zavinění neodůvodněných průtahů ve věci uvedené ve výroku II. rozhodnutí, neboť nebylo prokázáno, že by se v této věci skutek tvrzený navrhovatelem stal.

Při úvaze, jaké kárné opatření kárně obviněnému soudci uložit, hodnotil kárný senát především závažnost tohoto kárného provinění. Uvedené provinění kárný senát shledal závažným, a to vzhledem k počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení zákonem stanovených povinností, a taktéž vzhledem k délce nečinnosti v jednotlivých věcech. Přitěžující okolností též je, že kárně obviněnému soudci byly nedostatky stejného druhu navrhovatelem v minulosti opakovaně vytýkány, a to i formálně v podobě výtek dle ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích. Ve prospěch kárně obviněného soudce naopak bylo nutno dle názoru kárného senátu hodnotit, že i navrhovatel oceňoval jeho snahu o poctivý přístup k rozhodování náročné opatrovnícké agendy, nezpochybňoval kvalitu jím vydávaných rozhodnutí, nedostatky v činnosti považoval za „nepochopitelné výkyvy“, tedy nikoliv standardní a trvalý stav. Vzhledem k těmto skutečnostem a s přihlédnutím k tomu, že soudce byl v části návrhu zproštěn, kárný senát dospěl k závěru, že prokázanému kárnému provinění kárně obviněného soudce odpovídá kárné opatření podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

a to snížení platu o 20% na dobu 6 měsíců, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 3. října 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu